

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การยืมคำภาษาต่างประเทศ

การยืมคำจากภาษาอื่นมาใช้ในภาษาของตนเองมีการทำอยู่ทั่วไปในหลาย ๆ ชาติ เนื่องจากแต่ละชาติจำเป็นต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กันทางการเมือง ทางการค้า หรือทางวัฒนธรรม มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงเกิดการนำคำภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาของตนเอง

สาเหตุการยืมคำภาษาอื่น ๆ มาใช้ในภาษาไทย

๑. เพื่อใช้แทนคำไทยที่เราไม่มีคำนั้นใช้ในภาษาไทย ส่วนใหญ่เป็นชื่ออาหาร เครื่องดื่ม พืช ผักผลไม้ การดนตรี สัตว์ สิ่งประดิษฐ์สมัยใหม่ และชื่อทางวิทยาศาสตร์
๒. เพื่อใช้เป็นคำราชาศัพท์
๓. เพื่อทางศาสนาและวัฒนธรรม การเผยแพร่ศาสนา การรับเอาศาสนา ทำให้เราใช้คำของศาสนานั้น
๔. การศึกษาและการกีฬา ทั้งในหนังสือเรียน และข่าวสาวต่าง ๆ
๕. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น การแต่งงาน การเข้าริต การสงคราม การทูต ฯลฯ

คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

๑. คำยืมภาษาจีน

ที่มาของการยืมคำภาษาจีน

ไทยกับจีนมีการติดต่อสัมพันธ์ทางการทูตมาตั้งแต่อดีต ชาวจีนอพยพมาตั้งรกรากถิ่นฐานทำมาหากินในเมืองไทยประกอบอาชีพต่าง ๆ มีการผสมผสานกันทางวัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ การยืมคำจีนบางคำมาใช้ในภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นสำเนียงภาษาแต้จิ๋ว

หลักการสังเกตคำภาษาจีน

คำยืมภาษาจีน ส่วนมากเป็นคำโดดและน้ำเสียงฟังดูแล้วจะมีเอกลักษณ์เฉพาะ ใช้เสียงวรรณยุกต์ตรีและจัตวา ซึ่งมีหลักสังเกตดังนี้

๑. นำมาเป็นชื่ออาหารการกิน เช่น ก๋วยเตี๋ยว เป๊าะชะ เฉาก๊วย จับฉ่าย
๒. เป็นคำที่เกี่ยวกับเครื่องใช้ เช่น ตะหลิว โต๊ะ แก้วอี้ เก่ง
๓. เป็นคำที่เกี่ยวกับการค้าและการจัดระบบทางการค้า เช่น เจ้ง หุ่น ห้าง
๔. เป็นคำที่ใช้วรรณยุกต์ตรี จัตวา เป็นส่วนมาก เช่น กวยจั๊บ ก๊วย เก็ก กัง ตุ่น

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดอาหารการกิน	
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
เต้าหู้	ถั่วที่ไม่เป็นแป้งแล้วทำเป็นแผ่น ๆ
เต้าเจี้ยว	ถั่วเหลืองหมักเกลือ ใช้ปรุงอาหาร
เต้าส่วน	ขนมหวานทำด้วยแป้งเปียกกวนกับถั่วเขียวที่เปลือกออก แล้วราดด้วยกะทิ
เต้าฮวย	ขนมหวานทำด้วยน้ำถั่วเหลืองแข็งตัว ปรุงด้วยน้ำซิงตัมน้ำตาล
ก้วยเตี่ยว	ของกินชนิดหนึ่งทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้น ๆ ปรุงอาหารทั้งแห้งและน้ำ
ก้วยจ๊ับ	ชื่อของกินทำด้วยแป้งข้าวเจ้าหั่นเป็นชิ้นใหญ่ ๆ
เกาเหลา	แกงมีลักษณะอย่างแกงจืด ปรุงรสได้ ไม่ใช่แกงเผ็ดแกงส้ม
เกี่ยมอี	ทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้นสั้น ๆ กลม ๆ สองปลายแหลมปรุงแบบก้วยเตี่ยว
พะโล้	ชื่ออาหารรสเค็มหวานที่มีไข่ต้ม เต้าหู้ หมู ใส่เครื่องปรุงที่เรียกว่าเครื่องพะโล้
ซาลาเปา	ขนมชนิดหนึ่งของจีน ทำด้วยแป้งสาเล่ปั้นเป็นลูกกลมมีทั้งไส้หวานและไส้เค็ม
บะซ่อ	เนื้อหมูสับละเอียด มักใส่ในแกงจืด
บะหมี่	แป้งซึ่งทำเป็นเส้นเล็ก ๆ แล้วตากแห้ง
ฉะก้วย	ชื่อขนมชนิดหนึ่งคล้ายวุ้น ทำจากเมือกของพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งมีสีดำ
เปาะเปี๊ยะ	อาหารทำเป็นแผ่น ทำจากแป้งสาเล่ห่อไส้ต่าง ๆ
โอเลี้ยง	กาแฟเย็นไม่ใส่นม
กุนเชียง	ไส้กรอกจีน
เกี้ยว	ของกินทำด้วยแป้ง เป็นแผ่นบาง ๆ ทอดกรอบ หรือห่อหมูแล้วนึ่ง
โจ๊ก	ข้าวต้มแบบละเอียด ทำจากข้าว
แป๊ะชะ	ชื่ออาหารใช้ปลานึ่งจิ้มน้ำส้มกินกับผัก
ปาต่องโก๋	อาหารทำจากแป้งสาเล่ ตัดเป็นท่อน ๆ จับคู่ติดกัน ทอดน้ำมันให้พอง
เย็นตาโฟ	อาหารคล้ายก้วยเตี่ยว ใส่ผักบุ้ง เต้าหู้ ปลาหมึก
จับฉ่าย	ชื่อต้มอย่างหนึ่ง ใส่ผักหลายชนิด

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดพืช ผัก ผลไม้	
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
แป๊ะก๊วย	เมล็ดของต้นแป๊ะก๊วย ใช้ต้มน้ำตาลรับประทาน แป๊ะก๊วย ก็ใช้
เก๊กฮวย	ดอกเบญจมาศหนู ใช้เป็นยารักษาโรคได้หลายอย่าง หรือต้มเป็นน้ำดื่มกินได้

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดพืช ผัก ผลไม้	
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
ตั้งโอ้	ผักจีนชนิดหนึ่ง ใบเล็กหนามีกลิ่นหอม
กุยช่าย	ผักชนิดหนึ่งคล้ายต้นหอมหอมใบแบน ๆ มีกลิ่นหอมฉุย, กุยช่าย ก็ใช้
กะหล่ำ	ชื่อไม้ล้มลุก มีหลายพันธุ์
เกาลัด	ไม้ต้นขนาดเล็ก เปลือกผลหนา ไม่มีหนาม เมล็ดเกลี้ยง
ลั่นจี่	ไม้ผล ผลกลมสีแดง รสเปรี้ยวอมหวาน
ลันเตา	ถั่วชนิดหนึ่ง เป็นไม้เถาที่มีมือเกาะเป็นยอดและฝักอ่อนสามารถกินได้
สาเล่	ไม้ผล มีเนื้อกรอบ รสหวานอมเปรี้ยว กลิ่นหอม

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดกริยา			
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย	คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
แก็ก	วางท่า	เซียน	ชำนาญ
เก้	งานเข้าที	ตุน	การเก็บหรือกั้นสิ่งของเอาไว้ในยามขาดแคลน
เจ้า	เลิกกันไป หายกัน	ตุ่น	การปรุงอาหาร
เจียบ	จัดหนัก มาก ยิ่งนัก	เอี้ยว	มีส่วนร่วม
แฉ	แบ ตีแผ่ เปิดเผย	โละ	ไม่เอา ทิ้ง
ชวย	เคราะห์ร้าย อับโชค	เฮง	ดี เจริญ

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน เกี่ยวกับการค้าขาย			
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย	คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
หุ้น	ส่วนที่ลงทุน ในการค้าขาย เช่น เล่นหุ้น ลงหุ้น จำหน่วยหุ้น	โสหุ้ย	ค่าใช้จ่าย
ห้าง	สถานที่ขายของขนาดใหญ่	แป๊ะเจี๊ยะ	เงินกินเปล่า
หมึก	น้ำหรือแท่งสำหรับเขียน ปกติเป็นสีดำ	เจ็ง	ล้มเลิกกิจการเพราะทุนหมด
เหลา	ร้านอาหาร ภัตตาคาร	ยี่ห้อ	เครื่องหมายการค้า

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน เกี่ยวกับเครือญาติ บุคคล			
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย	คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
กั่ง	ปู่ ตา	แปะ	สรรพนามใช้เรียกคนแก่ชายชาวจีน มีความหมายว่าลุง
อาม่า	ย่า ยาย	หมวย	เด็กหญิงหรือหญิงสาวลูกจีน ม่วยก็ใช่
ตี้	เด็กผู้ชายจีน	เฮีย	พี่ชาย, คือที่ใช้เรียกผู้ชายเพื่อยกย่อง
เตี้ย	พ่อ	เจ้	พี่สาว, คำเรียกผู้หญิงเพื่อยกย่อง

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดทั่วไป			
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย	คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
ก๊ิก	หมู่ เหล่า พวก	แต๊ะเอีย	เงินที่ใช้ในโอกาสพิเศษ
กงเต็ก	การทำบุญให้ผู้ตาย โดยการสวดและเผากระดาษรูปต่าง ๆ เช่น บ้าน รถ เงิน	เต๋า	เรียกลูกบาศก์สำหรับทอดหรือเขย่านับแต้มเล่นการพนัน ว่า ลูกเต๋า
กั่งฟู	ศิลปะการต่อสู้อย่างหนึ่ง	แต๊ะเอีย	เงินที่ใช้ในโอกาสพิเศษ
เก๊าอี้	ที่นั่งมีขา ยกย้ายได้มีหลายรูปแบบ	ตะหลิว	เครื่องมือใช้แซะหรือตักของทอด หรือใช้ผัด
ก๊วย	คนเลว นักเลง	บ๊วย	สุดท้าย ที่หลัง
โต๊ะ	ที่เขียน ที่วางของ ใช้คู่กับเก๊าอี้	โป๊ะ	ท่อนสำหรับทอดสะพาน
ตั้ว	บัตรแสดงสิทธิ์ของผู้ใช้	เปีย	ผมถักห้อยลงมาอย่างเป็นระเบียบ
จ๊ว	ละครจีนโบราณ	โพย	บัญชี ทะเบียน
แข่ง	ภาชนะสานมีรูปแบบต่าง ๆ	หวย	การพนันอย่างหนึ่ง
จับกัง	กรรมกร ผู้ใช้แรงงาน	อั้งโล่	เตาไฟแบบจีน ใช้ถ่านกับฟืน
เขียน	ผู้สำเร็จ ผู้ที่เก่ง	ฮวงซุ้ย	ที่บรรจุศพของชาวจีน
ฮวงจู้ย	ลมและน้ำ ศาสตร์ในการกำหนดที่ตั้งให้เหมาะสม		

๒. คำยืมภาษาอังกฤษ

ที่มาของการยืมคำภาษาอังกฤษ

อังกฤษมีการติดต่อทางการค้ากับไทยมาตั้งแต่สมัยอยุธยา ภาษาอังกฤษเริ่มมีบทบาทในไทยมากขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) สหรัฐอเมริกาเข้ามาเผยแผ่คริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ในไทย ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) ไทยได้มีการติดต่อกับฝรั่งชาติอังกฤษและอเมริกันมากขึ้น อีกทั้งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีความสนพระราชหฤทัยในการศึกษาภาษาอังกฤษจนทำให้มีการศึกษาภาษาอังกฤษ คำยืมจากภาษาอังกฤษจึงได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

หลักการสังเกตคำภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีลักษณะและหลักการสังเกต ดังนี้

๑. เป็นคำหลายพยางค์ เช่น ช็อกโกแลต แคปซูล โฟกัส เทรนเนอร์ คอมพิวเตอร์ ไวโอลิน เทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

๒. เป็นคำทับศัพท์ เช่น กลูโคส ออกซิเจน เค้ก ลูกกี๋ ครีม สลัด โซดา เปียร์ ฟุตบอล โซฟา ไมโครโฟน กีตาร์ วิดีโอ แร่บอล

๓. เป็นคำที่มีตัวสะกดหลายตัว มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับอยู่บนตัวสะกดตัวแรก หรือตัวสะกดตัวสุดท้าย เช่น ฟิล์ม การ์ด ปาล์ม มาร์ค ซอล์ก ฟาร์ม คอรัส ฟอรัม เปียร์ ออกไซด์ ไวน์ พิวส์ กีตาร์

๔. เป็นคำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ บล บร ดร ฟล ฟร ทร เช่น บล็อก เบรก บร็อกโคลี่ บรอนซ์ ทรัมเมเยอร์ ทรัป แอ๊ดเดร็ส แพลต ฟลัก ฟรี เฟรม แพรนชายส์ ทรัมเป็ต เทรน อิเล็กทรอนิกส์

๕. เป็นคำที่สะกดด้วยพยัญชนะ ฟ ล ส ศ ต เช่น กราฟ กอล์ฟ บอล อีเมล โบนัส โฟกัส แก๊ส ช็อกโกแลต รีสอร์ท แคร่รอต โดนัท

ตัวอย่างคำภาษาอังกฤษที่ใช้ในภาษาไทย

คำภาษาอังกฤษที่ไทยนำมาใช้ในวงการต่าง ๆ เช่น

๑. คำศัพท์ในวงการการช่าง เช่น คลัตช์ คาร์บูเรเตอร์ โซลา ดีเซล ไดนาโม แทรกเตอร์ น็อต ปัม ปาร์เกต์ แป๊ป มอเตอร์ สปริง สวิตช์ คอนกรีต ฯลฯ

๒. คำศัพท์ในวงการกีฬา เช่น กอล์ฟ เทนนิส ฟุตบอล มาราธอน ยิมนาสติก วอลเลย์บอล สกี สเก็ต สุนัขเกอร์ เสิร์ฟ สเตเดียม สปอร์ต เกม ฯลฯ

๓. คำศัพท์ในวงการแพทย์ เช่น กอช เกาต์ คลินิก โคมา เซรุ่ม วัคซีน ไวรัส ปรสิต

๔. คำศัพท์ในวงการวิทยาศาสตร์ เช่น กลูโคส ก๊าซ แก๊ส คลอรีน แคลเซียม แคลอรี เซลล์ โซดา ตะกั่ว ไนลอน โปรตีน โฟกัส ฟิล์ม ยิปซัม โมเลกุล เลเซอร์ ออกซิเจน อิเล็กทรอนิกส์ แอลกอฮอล์ ฟิสิกส์ ฯลฯ

๕. คำศัพท์ในวงการการศึกษา เช่น ซอล์ก เทอม ฟังก์ชัน สถิติ ฯลฯ

๖. คำศัพท์ในวงการเศรษฐกิจ เช่น เครดิต เคาน์เตอร์ แค็ตตาล็อก เช็ค แอร์ สต็อก สโตร์ อีเมล สเตชัน เฮลิคอปเตอร์ แฮร์โอสเตส ฯลฯ

๗. คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่ม เช่น กาแฟ เค้ก แชนด์วิช ทุ่น่า สตรอเบอรี่ ไอศกรีม ไวน์ วิสกี้ ซอส ชุป ฯลฯ

๘. คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น คลิป คัตเตอร์ โซฟา เน็กไท เชิ้ต ไน้ตบุ๊ก

๙. คำศัพท์อื่น ๆ เช่น กัปตัน แก๊ป คิว โจ๊ก เซ็น ซิป เติ้นท์ ปาร์ตี้ โปสเตอร์ เฟอร์นิเจอร์ แพลต แฟชั่น แฟนซี มะกะโรนี เมนู ริปปิ้น สติกเกอร์ สไตล์ แอร์ ฮันนีมูน กูก กอบปี่ แอปเปิ้ล ฯลฯ

๓. คำยืมภาษาเขมร

เขมรเป็นชาติที่มีความสัมพันธ์มานานทั้งการค้า การสงคราม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมเขมรมีอิทธิพลเหนือดินแดนสุวรรณภูมิก่อนกรุงสุโขทัยและกรุงศรีอยุธยาจะเรืองอำนาจ ทำให้ภาษาเขมรเข้ามาปะปนในภาษาไทยเป็นเวลาช้านาน

ลักษณะคำภาษาเขมรในภาษาไทย

๑. เป็นคำที่มักสะกดด้วย จ ญ ร ล เช่น เสด็จ เผด็จ อาจ อำนาจ บำเพ็ญ สราญ กำจร จราจร ตำบล บันดาล

๒. เป็นคำควบกล้ำ เช่น ไกร ช้าง ปรง ปรับปรา พรอง

๓. ขึ้นต้นด้วยคำที่ใช้ บัง บัน บรร บำ นำหน้า เช่น บังคับ บังคม บังเกิด บังอาจ บันได บันดาล บันลือ บำเพ็ญ บำบัด บำเหน็จ

๔. ขึ้นต้นด้วยคำว่า กำ ดำ ต่ำ จำ ชำ ลำ บำ รำ เช่น

กำ = กำเดา กำแพง กำลัง กำไร กำจัด กำจร กำธร กำพริ้ว กำสรวล กำเนิด

ดำ = ดำเนิน ดำริ ดำริ ดำรง (ดำริ ดำไร แปลว่า ช้าง)

ต่ำ = ตำนาน ตำรวจ ตำบล ตำรา ตำลึง ตำนึก ตำนี

จำ = จำนำ จำนอง จำหน่าย จำแนก

ชำ = ชำนิ ชำนาญ ชำร่วย ชำระ ชำแหละ ชำรุด

ลำ = ลำราญ ลำรวย สำเร็จ สำเนา สำเภา

บำ = บำเรอ บำราบ บำนาญ บำเหน็จ บำรุง บำเพ็ญ

รำ = รำคาญ รำไร

๕. นิยมเป็นคำที่นิยมใช้อักษรนำ เช่น สนุก สนาน สัมคร สมาน เสด็จ สมอ

๖. คำเขมรส่วนมากใช้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น เสวย ผนวช บรรทม เสด็จ โปรด ขนง เชนย สรวล

๗. เป็นคำแผลง เช่น ครบ > ค่ำรบ, ขดาน > กระดาน, จำย > จำหน่าย, แจก > จำแนก ชาญ > ชำนาญ, เดิน > ดำเนิน, เรียบ > ระเบียบ, ตริ > ดำริ, ตรวจ > ตำรวจ